

Pytania prejudycjalne

1) Czy przepisy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1215/2012”) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 2 lit. a) i art. 39, należy interpretować w ten sposób, że z orzeczeniem podlegającym wykonaniu mamy do czynienia również wtedy, gdy dłużnik wskazany w tytule egzekucyjnym zostaje zobowiązany w państwie członkowskim – po uproszczonym badaniu przeprowadzonym w ramach postępowania kontradyktoryjnego, ale tylko w odniesieniu do związania powagą rzeczy osądzonej wyroku wydanego przeciwko niemu w państwie trzecim – do zapłaty na rzecz strony wygrywającej spór w postępowaniu, które toczyło się w państwie trzecim w przedmiocie roszczenia stwierdzonego ostatecznym orzeczeniem państwa trzeciego, przy czym przedmiot postępowania, które toczyło się w państwie członkowskim ograniczał się do badania, czy roszczenie stwierdzone ostatecznym orzeczeniem istnieje wobec dłużnika wskazanego w tytule egzekucyjnym?

2) W razie udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze:

Czy przepisy rozporządzenia nr 1215/2012, w szczególności jego art. 1, art. 2 lit. a), art. 39, art. 45, art. 46 i art. 52 należy interpretować w ten sposób, że należy odmówić wykonania niezależnie od istnienia jednej z podstaw odmowy wymienionych w art. 45 rozporządzenia nr 1215/2012, jeżeli badane orzeczenie nie jest orzeczeniem w rozumieniu art. 2 lit. a) lub art. 39 rozporządzenia nr 1215/2012 lub żądanie stanowiące podstawę wydania orzeczenia nie jest objęte zakresem zastosowania rozporządzenia nr 1215/2012 w państwie członkowskim pochodzenia?

3) W razie udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze i udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie drugie:

Czy przepisy rozporządzenia nr 1215/2012, w szczególności jego art. 1, art. 2 lit. a), art. 39, art. 42 ust. 1 lit. b), art. 46 i art. 53 należy interpretować w ten sposób, że w postępowaniu w sprawie wniosku o odmowę wykonania sąd wezwanego państwa członkowskiego musi koniecznie przyjąć – już na podstawie samych informacji zawartych przez sąd pochodzenia w zaświadczeniu, o którym mowa w art. 53 rozporządzenia nr 1215/2012, – że ma do czynienia z orzeczeniem objętym zakresem zastosowania tego rozporządzenia i podlegającym wykonaniu?

⁽¹⁾ Dz.U. 2012, L 351, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Specializiran nakazatelen syd (Bułgaria) w dniu 30 października 2020 r. – postępowanie karne przeciwko IR

(Sprawa C-569/20)

(2021/C 28/38)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Specializiran nakazatelen syd

Strony w postępowaniu głównym

IR

Pytania prejudycjalne

Czy art. 8 ust. 2 lit. b) w związku z motywami 36–39 dyrektywy [Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/343 ⁽¹⁾ z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie wzmocnienia niektórych aspektów domniemania niewinności i prawa do obecności na rozprawie w postępowaniu karnym] i art. 4a ust. 1 lit. b) w związku z motywami 7–10 decyzji ramowej [Rady 2009/299/WSiSW z dnia 26 lutego 2009 r. zmieniającej decyzje ramowe 2002/584/WSiSW, 2005/214/WSiSW, 2006/783/WSiSW, 2008/909/WSiSW oraz 2008/947/WSiSW i tym samym wzmacniającej prawa procesowe osób oraz ułatwiającej stosowanie zasady wzajemnego uznawania do orzeczeń wydanych pod nieobecność danej osoby na rozprawie] należy interpretować w ten sposób, że obejmują one przypadek, w którym oskarżony został powiadomiony o podniesionym przeciwko niemu oskarżeniu – w jego pierwotnym wariantcie – i następnie, ze względu na ukrywanie się, obiektywnie nie może być powiadomiony o rozprawie, ponieważ jest broniony przez wyznaczonego z urzędu adwokata, z którym nie utrzymuje żadnego kontaktu?

Na wypadek udzielenia odpowiedzi przeczącej: czy krajowe uregulowanie (art. 423 ust. 1 i 5 Nakazatelno-procesualen kodeks, kodeksu postępowania karnego), zgodnie z którym nie przewiduje się ochrony prawnej przed przeprowadzonymi zaocznie czynnościami dochodzenia i przed skazaniem zaocznym, jeśli oskarżony – po powiadomieniu go o pierwotnym wariantcie oskarżenia – ukrył się i z tego względu nie mógł być powiadomiony o dacie i miejscu posiedzenia sądu i o skutkach jego niestawiennictwa, jest zgodne z art. 9 w związku z art. 8 ust. 4 zdanie drugie dyrektywy 2016/343 i art. 4a ust. 3 w związku z art. 4a ust. 1 lit. d) decyzji ramowej 2009/299?

Na wypadek udzielenia odpowiedzi przeczącej: czy art. 9 dyrektywy 2016/343 w związku z art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej ma skutek bezpośredni?

(¹) Dyrektywa dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/343 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie wzmocnienia niektórych aspektów domniemania niewinności i prawa do obecności na rozprawie w postępowaniu karnym, Dz.U. 2016, L 65, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation (Francja)
w dniu 28 października 2020 r. – BV / Direction départementale des finances publiques de la
Haute-Savoie**

(Sprawa C-570/20)

(2021/C 28/39)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour de cassation

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca w postępowaniu kasacyjnym: BV

Strona przeciwna w postępowaniu kasacyjnym: Direction départementale des finances publiques de la Haute-Savoie

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy opisane [we wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym] przepisy krajowe spełniają wymóg jasności i przewidywalności okoliczności, w których zaniechanie zgłoszenia w deklaracji podatkowej w zakresie należnego VAT może być przedmiotem kumulacji postępowań i sankcji o charakterze karnym?
- 2) Czy opisane [we wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym] przepisy krajowe spełniają wymóg konieczności i proporcjonalności kumulacji takich sankcji?

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Potenza
(Włochy) w dniu 31 października 2020 r. – OM / Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della
Ricerca – MIUR i in.**

(Sprawa C-571/20)

(2021/C 28/40)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale di Potenza

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: OM

Strona pozwana: Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca – MIUR, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Conservatorio di Musica „E.R. Duni” di Matera

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 45 [ust.] 4 TFUE jest zgodny, czy też jest oczywiście niezgodny z przepisami i zasadami traktatów Unii Europejskiej (art. 45 [ust.] 1, 2 i 3 TFUE), które przewidują swobodę przepływu osób w państwach członkowskich Unii, a w szczególności z dyrektywą 2006/123/WE z dnia 12 grudnia 2006 r. (zwaną „dyrektywą Bolkesteina”) (¹) transponowaną we Włoszech dekretem legislacyjnym nr 59 z dnia 26 marca 2010 r. opublikowanym w GURI nr 94 z dnia 23 kwietnia 2010 r.?